

Neem ruim zei de zee

Van Sholeh Rezazadeh verscheen eveneens
bij Ambo|Anthos *uitgevers*

*De hemel is altijd paars
Ik ken een berg die op me wacht
De wind vindt altijd zijn weg*

Meld je aan voor onze nieuwsbrief om op de hoogte te blijven
van de nieuwste boeken van Ambo|Anthos *uitgevers*
via www.amboanthos.nl/nieuwsbrief.

Sholeh Rezazadeh

Neem ruim zei de zee

Gedichten

Ambo|Anthos
Amsterdam

De auteur ontving voor dit boek een projectbeurs
van het Nederlands Letterenfonds.

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Eerste druk 2024

Derde druk 2025

ISBN 978 90 263 7155 4

© 2024 Sholeh Rezazadeh

Alle rechten voorbehouden. Tekst- en datamining zijn niet toegestaan

Omslagontwerp Nanja Toebak

Omslagillustratie © Nanja Toebak en rawpixel.com / Freepik

Foto auteur © Frank Ruiten

Zetwerk Mat-Zet bv

Ambo|Anthos *uitgevers* vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Verspreiding voor België:

Veen Bosch & Keuning uitgevers nv, Antwerpen

tussen de lange vingers van de bomen
zwegen we in elkaars taal
onze dromen vol zon

wij en alleen
gevonden en verdwaald
in het platste land ter wereld
konden we het plaatselijke accent van de rivieren
verstaan
de bergen liepen weg toen stonden de zeeën op
de wind, zoekend naar de geur van de reis, liet de handen
van de molen los

wij en alleen
gevonden en verdwaald
zonnig en in de schaduw
stil en rijmend

vertrekken is een lang gedicht, bereiken is muziek
en we zijn een en al oog

gedurende een storm in de koude winternacht
een lijn van verlangen onder de golven
– golven die gaan, golven die blijven,
golven die gillen, die zwijgen –
met een koffer vol zeedroom
als het hoofd van een waterdruppel
licht
met een brandende kaars
als de zon op de top van een berg
reizend
naar een zon geveild in de ochtendtijden
naar het samenstralen

neem ruim, zei de zee
haar natte armen wijd open
als het leven voorbij is
dan heb je ons oude zwijgen
onze zelfdruppels met mysterieuze zeewaarheden
die in het kloppende hart van elke golf
kloppen
tegen de borst van de strandrots